

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 20. juni 2011. godine
Br. ref.: RK 118/11

REŠENJA O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

Slučaju br. KI 128/10

Podnosilac

Arben Komani

**Ocena ustavnosti odluke Uprave za obrazovanje Skupštine opštine
Đakovice br. 4 od 29. januara 2010. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

U sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija
Gjyljeta Mushkolaj, sudija
Iliriana Islami, sudija.

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Arben Komani, otac maloletnika Davida Komanija, iz Đakovice.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava odluku Uprave za obrazovanje Skupštine opštine Đakovice br. 4 od 29. januara 2010. god., koja je podnosiocu zahteva uručena 6. februara 2010. god.

Predmetna stvar

3. Podnosilac zahteva tvrdi da su Vrhovni sud i upravni organi, čuteći i ne tretirajući njegov slučaj kao prioritetan, prekršili:
 - a. član 3. Konvencije o pravima deteta u vezi sa članom 22. [Direktna primena međunarodnih sporazuma i instrumenata] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: „Ustav“);
 - b. član 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava;
 - c. čl. 2. i 7. Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima u vezi sa članom 22. Ustava.

Pravni osnov

4. Član 113. stav 7. Ustava, član 22. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo od 15. janar 2009. god., br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilo 56. stav 2. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred Sudom

5. Dana 16. decembra 2010. god., podnosilac zahteva podneo je zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: „Sud“).
6. Zahtev je 27. januara 2011. god. prosleđen Vrhovnom sudu i Upravi za obrazovanje Skupštine opštine Đakovice.
7. Dana 14. februara 2011. god., nalogom br. GJR. 128/10, predsednik je imenovao sudiju Ivana Čukalovića za sudiju izvestioca. Istog dana, nalogom br. KSH. 128/10, predsednik je imenovao Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Almiro Rodrigues i Gjyljeta Mushkolaj.
8. Veće za razmatranje je 18. maja 2010. god. razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i Sudu u punom sastavu iznelo preporuku o neprihvatljivosti zahteva.

Opis činjenica

9. Dana 26. decembra 2009. god., podnosilac zahteva podneo je žalbu glavnom inspektoru obrazovanja pri Ministarstvu obrazovanja, nauke i tehnologije (u daljem tekstu: „MONT“) protiv učitelja njegovog sina, žaleći se da je učitelj naneo stres njegovom sinu u školi.
10. Odeljenje inspekcije MONT-a u Đakovici je 12. januara 2010. god. obavilo inspekciju u školi.
11. Dana 13. januara 2010. god. podnosilac zahteva je od glavnog inspektora za obrazovanje MONT-a zatražio da se njegova žalba od 26. decembra 2009. god. razmotri hitno, pošto je učitelj njegovog sina prouzrokovao kod njegovog sina anksioznost i osećaj uznemirenosti.
12. Kabinet generalnog sekretara MONT-a je 19. januara 2010. god. izdao preporuku da se osnuje komisija za razmatranje žalbe i da se preduzmu odgovarajuće mere protiv učitelja, kao i da se Inspektorskom odseku u Đakovici podnese izveštaj o preduzetim merama.
13. Dana 29. januara 2010. god., Disciplinska komisija uspostavljena od Uprave za obrazovanje u Đakovici je donela odluku (br. 04). Podnosilac zahteva je upućen da podnese žalbu odboru škole u kojoj je učitelj bio zaposlen, a od direktora škole traženo je da ispita žalbu podnetu od strane podnosioca zahteva i da donese odluku o meritumu žalbe. Podnosiocu zahteva je rečeno da, ukoliko je nezadovoljan ishodom, može da podnese slučaj glavnom inspektoru obrazovanja MONT-a. Pored toga, odluka se može osporiti pred Komisijom za žalbe.
14. Dana 8. februara 2010. god. podnosilac zahteva se žalio Opštinskoj upravi za obrazovanje na odluku Disciplinske komisije od 29. januara 2010. god.
15. Dana 27. marta 2010. god. Disciplinska komisija je utvrdila da je učitelj delovao neprofesionalno i izrekao joj pismenu opomenu kao disciplinsku meru. Podnosilac zahteva je imao pravo da se žali protiv odluke Opštinskoj upravi za obrazovanje, što on očigledno nikada nije učinio.
16. Dana 8. aprila 2010. god. podnosilac zahteva je podneo žalbu Vrhovnom sudu žaleći se na administrativno ćutanje i povredu zakonskih odredbi.
17. Dana 16. septembra 2010. god. podnosilac zahteva je podneo zahtev Vrhovnom sudu da o njegovom slučaju odluči po hitnom postupku.

Navodi podnosioca zahteva

18. Podnosilac zahteva navodi povredu člana 3. Konvencije o pravima deteta u vezi sa članom 22. [Direktna primena međunarodnih sporazuma i instrumenata] Ustava, člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava i čl. 2. i 7. Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima u vezi sa članom 22. [Direktna primena međunarodnih sporazuma i instrumenata] Ustava time što su ćutali i nisu kvalifikovali predmet kao prioritet.
19. Prema podnosiocu zahteva, u svim postupcima pred upravnim organima, on se suoćio sa administrativnim ćutanjem, zakonske odredbe su bile prekršene, i došlo je do neopravdanog delegiranja nadležnosti da bi se odložio slućaj i izbegle proistekle odgovornosti, dok su nadležni organi odbili da preduzmu kaznene mere protiv prekršilaca zakona i prouzrokovali su nerazumno odlaganje postupaka uopšte, ne donošenjem konaćne odluke i zanemarivanjem naših interesa kao roditelja, kao i pokušavanjem da ometu postupak na štetu njegovog sina ne odgovaranjem na žalbe.

Ocena prihvatljivosti zahteva

20. Podnosilac zahteva navodi povredu člana 3. Konvencije o pravima deteta u vezi sa članom 22. [Direktna primena međunarodnih sporazuma i instrumenata] Ustava, člana 31. [Pravo na pravićno i nepristrasno suđenje] Ustava i čl. 2. i 7. Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima u vezi sa ćlanom 22. [Direktna primena međunarodnih sporazuma i instrumenata] Ustava time što su ćutali i nisu kvalifikovali predmet kao prioritet.
21. Što se tiće tvrdnje podnosioca zahteva da su Vrhovni sud i upravni organi bili spori u razmatranju njegovog slućaja, Sud se poziva na relevantnu sudsku praksu Evropskog suda za ljudska prava, gde se navodi da „se razumno trajanje postupka mora oceniti u svetlu okolnosti predmeta i uz pozivanje na sledeće kriterijume: složenost predmeta, ponašanje podnosioca zahteva i nadležnih vlasti, kao i na znaćaj spora za podnosioca zahteva (vidi, između mnogo drugih pravnih izvora, Frydlender protiv Francuske [GC], br. 30979/96, stav 43, ECHR 2000-VII).
22. Međutim, da bi mogao da reši zahtev podnosioca zahteva, prvo se mora ispitati da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti predvićdene Ustavom, koji su dodatno obrazložen i u Zakonu i Poslovníku o radu, a naroćito da li je on iscrpeo sva pravna sredstva koja su na raspolaganju po primenljivom zakonu.

23. Obrazloženje za pravilo iscrpljenosti je da priušti nadležnim organima, uključujući i sudove, mogućnost da spreče ili isprave navodnu povredu Ustava. Pravilo se zasniva na pretpostavci da će pravni poredak na Kosovu obezbediti efikasan pravni lek za kršenje ustavnih prava (vidi: Rešenje o neprihvatljivosti: Univerzitet AAB-RIINVEST D.O.O. iz Prištine protiv Vlade Republike Kosovo, od 27. januara 2010. god. i, *mutatis mutandis*, ESLJP, Selmouni protiv Francuske, br. 25803/94, presuda od 28. jula 1999. god.).
24. U konkretnom slučaju, Sud je ustanovio da žalba podnosioca zahteva, koju sada iznosi pred ovaj sud, u vezi sa predugim trajanjem postupka još nije rešena na konačnoj instanci u Vrhovnom sudu.
25. Sledstveno, proizilazi da je zahtev neprihvatljiv u smislu člana 113. stava 7. Ustava i člana 47. stava 2. Zakona.

IZ TIH RAZLOGA

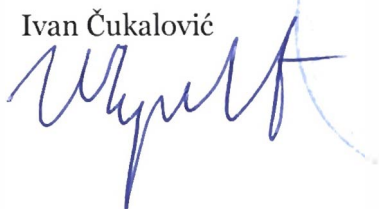
Ustavni sud, shodno članu 113. stavu 7. Ustava, članu 47. stavu 2. Zakona i pravilu 56. stavu 2. Poslovnika o radu, 20 juni 2011. godine, jedno glasno

ODLUČUJE

- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv.
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Ivan Čukalović

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani

